

Sygn. akt V KKN 319/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 22 listopada 2000 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN – Tomasz Grzegorzczak

po rozpoznaniu w dniu 22 listopada 2000 r.

sprawy **H. W. B.**

skazanego z art. 236 i 235 kk z 1969 r.

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Wojewódzkiego w S.

z dnia 12 listopada 1997 r., sygn. IV Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 25 lipca 1997 r., sygn. II K [...]

- **oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

U Z A S A D N I E N I E

W kasacji podniesiono zarzut obrazy art. 3 § 1, art. 4 § 1 oraz art. 357, 372 § 1 pkt 1 i art. 406 § 2 kpk przez oparcie orzeczenia na części materiału dowodowego i bez wyjaśnienia w uzasadnieniu podstawy prawnej wyroku oraz

pominięcie motywacji dlaczego zarzuty zgłaszane w apelacji uznano za nieuzasadnione.

Rozpoznając tę kasację Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zarzuty kasacyjne są nieporozumieniem. Podstawy prawne wyroku sądu odwoławczego jako skarżonego kasacją są wyjaśnione na s. 6 uzasadnienia tego orzeczenia (k. 1890), a utrzymanego w mocy przez ten wyrok – wyroku Sądu Rejonowego na s. 3 uzasadnienia tegoż wyroku (k. 171). Analiza zarzutów apelacyjnych i powody ich nieuwzględnienia została przedstawiona przez sąd odwoławczy na s. 2-6 uzasadnienia wyroku tego Sądu (k. 1870-1890). Nie odpowiada też prawdzie jakoby oparto orzeczenie na części tylko materiału dowodowego gdyż w uzasadnieniach przeanalizowano każdy z dowodów wskazując które i dlaczego uznano za wiarygodne, a które nie. W rozumieniu skarżącego fakt, iż nie dano wiary wyjaśnieniom oskarżonego ma oznaczać, że dowodu tego nie uwzględniono, co wszak wskazuje na niezrozumienie zasad procedury karnej. Nakazują one by sąd uwzględnił całokształt materiału dowodowego (art. 357 d.kpk, art. 410 kpk) ale ustalenia faktyczne oparł jedynie na dowodach wiarygodnych, gdyż tylko wtedy można ustalenia te uznać za prawdziwe. Reguł tych sądy nie naruszyły wykazując czym kierowały się przy ocenie dowodów i przy analizie zarzutów apelacyjnych. W rzeczywistości skarżący pragnie w niniejszej sprawie uczynić z kasacji skargę III-cio instancyjną podważając ustalenia faktyczne sądów, a to jest niedopuszczalne. Próba ubrania zarzutu dotyczącego faktów w formę obrazy prawa nie może być akceptowana. Dlatego też kasacja niniejsza jest oczywiście bezzasadna i stąd orzeczono jak na wstępie.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność:
Kierownik Sekretariatu Wydziału
Izby Karnej S. N.